

Música, sexe i literatura

A *Eròtica Mix*, Pep Blay relata quatre històries en què sexe i música es barregen a través de les passions, els excessos i les emocions de les vides dels personatges.

En un món envoltat de música —amb artistes, falsos artistes, cançons i melodies que marquen el ritme dels esdeveniments—, l'autor desenvolupa quatre aventures que permeten observar, des de diferents punts de vista, la complexitat de les relacions humanes.

Cadascuna d'aquestes històries, en què es va veient que «música i sexe són dues grans virtuts», o bé que «el sexe i la música poden ser el motor de la virtut» (pàg. 223), està introduïda per una petita glosa en què el *Dj Penis* i la *Vagina Pop* (noms que, per la seva part, fan explícita la idea del llibre) s'endinsen en l'emoció principal que guiarà l'argument del relat.

A la primera història, «Tuijosomsexe.com», el món virtual i el real es troben en una confusió entre sexe i amor a través d'un recorregut pels diferents festivals de música de l'estiu (dels quals el protagonista es declara apassionat). Del Primavera Sound fins al BAM (el festival de música independent de Barcelona), passant pel Festimad, el Sonar, el Viñarrock, el Senglar Rock o el Rock in Rio —entre molts altres—, cada nova experiència musical representa una nova experiència sexual. D'una forma explícita i excessiva, el protagonista es veurà immers, gairebé sense imaginar-ho, en unes experiències que el fascinaran i, alhora, el desestabilitzaran i li canviaran la visió del món. L'autor intenta endinsar-se en la ment del personatge: sense estalviar-se els detalls, comentarà les seves sensacions i actituds —tant físiques com psíquiques— davant relacions aparentment impossibles, que el conduiran cap a un final sorprenent, en què ell mateix prendrà el relleu del que havia estat, aparentment, una fantasia virtual.

La segona, «Cartes d'amor a la Dona Bombolla», en què el sexe és substituït per l'amor (el desig carnal per l'espiritual), recull els missatges escrits entre els dos *Últims Romàntics*, dos artistes apassionats (a la seva manera) que, malgrat els seus escassos rencontres, es desplacen i es troben a través de la música. Cohen, Bach, Purcell, Montsalvatge, Vivaldi, Comelade, i Björk, entre d'altres, permeten descriure cada nou sentiment i record dels protagonistes. Cada peça aporta un nou sentit a la seva relació, cada nova coincidència musical els fa estar més a prop i atorga un significat als seus *t'*, que s'intensifiquen i es desfan al mateix temps que apareix i desapareix la seva passió.

La tercera història (7^a) torna a presentar excessos i truculències eròtiques: exposa un casament acabat en un assassinat que, aparentment, té com a fil conductor el número 7. La càbala, el nom del protagonista, la capella, els personatges (encarnació dels set pecats capitals), *Seven* de David Bowie... Tot un seguit de números set que ajudaran a resoldre el cas.

I, finalment, l'última història (que dona nom al llibre) torna a presentar la virtualitat, encara que aquest cop des d'una perspectiva més realista que al principi: una ruptura i la por a la solitud porten el protagonista a crear una identitat virtual falsa —s'inventarà un artista—, identitat a través de la qual es creurà capaç d'assaborir l'èxit. La música, com sempre, hi serà per renovar sentiments, aportar noves experiències i guiar els personatges en el camí de la vida.

Tot plegat, doncs, quatre històries en què una àmplia gamma d'artistes i peces musicals ens condueixen a les entranyes de les vicissituds, els tabús i els excessos sexuals de la vida dels protagonistes, però també a les seves emocions i al seu romanticisme més profunds.

ELGA CREMADES

Publicat al diari *El Punt* el 23 de novembre de 2009

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/-/-/106627.html>